

1. Je - zu, při-spěj ku po - mo - cí,
 sou - že - ní mne zbav svou mo - cí.
 Pro můj žal a bo - lest ne - ní ni - kde
 jin - de u - tě - še - ní, ó Bo - že můj.

2. Hyne svět a žádost jeho / je vždy více v moci zlého. /
 Nepravost se rozšířila, / spravedlnost zahynula, / ó Bože můj.

3. Já pak, v srdci pomýlený, / z cesty pravdy zavedený, / sám
 nad sebou plakat musím, / o dar pokání tě prosím, / ó Bože
 můj.

4. Ke komu bych šel jinému / než k tobě, Pane, samému, /
 který jsi i na kříž vstoupil, / abys duši mou vykoupil, /
 ó Bože můj.

5. Uslyš, Pane, mé volání, / skloň se ke mně v slitování, /
 z celé duše prosím, žádám, / na tvou milost očekávám, /
 ó Bože můj.

6. Veliký byl hřích a vina / u marnotratného syna, / a přec jsi
 jej přijal, Pane. / Dej, ať se mi stejně stane, / ó Bože můj.

7. Jako poutník unavený, / jako jelen poraněný, / hledám,
 Pane, s dychtivostí / živou vodu tvé milosti, / ó Bože můj.

8. Hledej ovečku ztracenou, / zachraň mne na svých
 ramenou, / pastýři můj dobrý, tichý, / láskou přikrej moje
 hříchy. / Ó Bože můj.

T: Cithara Sanctorum, 1737 / Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979
 M: Prozpěvujmež všickni nyní / Kolínský
 kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541